

ARPA ROMÂNĂ

Un esemplar

Acastă foaie este odată pe săptămână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trimițându și prețului.

50 bani.

PREȚULŢ ABONAMENTULŢ

Pe an pentru capitală.....	24 lei noui
pe jumătate an.....	12
pentru districte pe an.....	27
pe 6 luni.....	14
pentru străinătate.....	37

Proprietar, T. I. STOENESCU

PENTRU ABONAMENTE ŞI RECLAME SE VOR ADREŞA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE ŞI ADMINISTRATORE.

RECTIFICARE

Suntem datori a face o rectificare asupra corespondenței din No trecut despre casele locuite de un președinte de la tribunalul Ilfov.

Casele din *Monastirea Sântului Spiridon vechi* sunt clădite cu cheltuiala mumei președintelui după lingă acel tribunal, cu condițiune să le posedese cât o trăi; éru după mörte se rămie în deplină proprietate a Monastirei, plătiind și embatic câte una sută lei vechi pe an Monastirii. După secularizarea Monastirilor și inchinat, Ministeriul de Financie a supus acest casă la consiliul eforilor avocați, cari, prin jurnalul 170/65, a opiniat că numita dómna are un drept de possessiune asupra numitelor casse, și că Ministeriul nu o pöte deposeda, fără mai întâiu a fi supus la o prealabilă despagubire, către D-éi. Prin urmare, în loc ca acele casse să se locuiască de pomană, ele într'o și vor crea un nou venit monastirei, și pentru care pöte că ar avea dreptu să se plingă contra mumei lor ael președinte și frații sei, care se hrănescu din buget ca foneționari; căci muma lor a închis în acele case o sumă de care într'o și va profita Monastirea, ear nu dënsit ca mostenitori a mumei lor.

Acesta fiindu adevërul constatatu prin acte oficiale, ilu anunțăm publicalui aceluia care a citit acușatiunea unui anonim din No nostru trecut.

Servește la ceva și postea mică. Dacă celii din tēiu nu ne scria și noi nu publicam, nu era se via actele și ast-fel se se stabilësc adevërul în public și calomnia sopțită se dispară.

(Redacțiunea)

REVISTA POLITICĂ.

Bucuresci, 22 Decembrie 1869.

Între cestiunile ce s'au agitat acum de câte-va zile, a fostu în Camera cestiunea Istrailita.

Acastă cestiune sciți cum s'a resolutu?

Dupe trei zile de luptă și de discursuri cari de cari mai istorice și mai biblice, cari de cari mai sforaitore și mai populare, ca respunsu la interpelarea D-lui Codrescu; dupe trei zile de jocu alu acestei piese comico-dramatico, în care n'a lipsitu nici actori ce ascultau replica guvernului cu cea mai mare atentiune, nici cortine, nici tablouri patetice, nici pasiuni violente, nici arlechini cari se svërcolëu în banga lor a totu putinte cându în drepta, cându în stinga, cându în facia, cându la spate, unde este lojea diplomatică; în fine, dupe trei zile de sgomotu mare, de urletu mare, de dureri mari, ce resultat a avut interpelarea? Ce a născutu? Nici ceia ce a născutu muntele, dupe cum ne spune D. Aricescu în *Arpa Română* de la 1850 :

„La piciorul unui munte
Ce o gîrlă ilu uda,
Peste cari era o punte,
Unu orașu anticu era.

„Muntele acelu înaltu
Începu a răsuna
C'unu sgomotu infricoșatu
Ce pe toți inspăimânta :

„Mugetu grosu ca de bălauru,
Sgomotu ca de uraganu,
Sueratu ca de bălauru,
Urlete ca de oceanu.

„Alesu, zapcu, păcălabu
Scöla lumea în picioare,
Si la muntele grozavu
Toți alergă 'n fuga mare.

„Dup'unu urletu forte mare
Ce vr'o trei zile finu,
Într'o și — nu sci în care —
Muntele pe locu tăcu.

„Toți astepta ca se iasă
Din muntele volcanicu
Focu, silitră și pucioasă....
Dar ce se vedet?... nimicu!

Soricelü
Mitutelü
Ha! ha! ha! ha!
Ha! ha! ha! ha!
Toți ridëu
De plesnëu!

„In Portugalia... * * * * *
Jurnalul guvernului *Pressa*, care se scrie în Biblioteca Statului, de unde se vede că adună acele espresii atât de elegante și demne, în Nr. seü de la 19 Decembre, pagina I, colóna II, rindulu 16, vorbindu despre poporul Român dacă est coptu seü nu pentru libertatile din Constitutiune, dice următoarele grave cuvinte :

„Poporul Român profită de aceste libertati în limba bunului simțu care caracterisă poporele de viță Sacsonă....“

Ce felu? Românii suntu de viță sacsonă? Și noi în ignoranta noastră credem că suntemu de ginta latină! Nu cum-va Domnul Boerescu, în călătoria sea prin Sacsonia, a gasitu vr'o istoria care'i demonstă acësta? Seü Domnul Beist a și se fimu sacsoni și amü și devenitu, precumü Dumnegeu a și se se facu lumină și s'a facutu?

Cum? Dacă Domnul Beist este sacsonu și Ministriloru nostri li se da de dënsulu cruci și cordone, trebuie se schimbe nationalitatea noastră ca se placă bine-voitorulu lorü? Atunci dacă merge pe astu-fel de cale, pöte și Măriei Selle Beizadelei se-i vie gustu se dica că suntemu ruși, pentru că Tarulu l'a decoratu și ia datu o țigaretă pe care ia aprins o Imperatësa. Domnul Cogalnicënu se dica că suntemu Prussiani, pentru că Maestatea Sea Regele Prussiei i-a atarnatu de gatu cötofana roșie și Domnul de Bismark i-a surisü. D. Alesandru Golescu se dica că suntemu dacă nu arapi, dar turci, pentru că Măria Sea Sultanulu, augustulu suveranu allu arapiloru, l'a pöfitu se între numai în picioare, éru nu tărăși, dupe obiceiu, și l'a legatu cu unu eftisaru la gatu.

Unde amă ajunge atunci? Amă fi de patru naționalități deosebite, dar nici de cum latină! Ară trebui să se se ducă toți miniștrii se rămăe numai C. Boerescu ori D. Cogalniceanu că se rămănemă numai sacsoni, să se rămăe D. Beizdadăua ca se rămănemă ruși. În patru luntre nu putemă șede a nici de cum, de și Domni ministri potă.

Noi rugămă pe...era se dăcemă pe Camera ca se trecă la ordinea dălei și asupra acestei chestiuni, dar intențiunea noastră nu era acăsta. Intențiunea noastră era se se lămurăscă de ce naționalitate suntemă, și dacă se constată că adevără a spusă Presa D-lui Boerescu, că suntemă sacsoni, se se arunce tóte istoriele noastre în focă și se ne aducă pe acia ce o are numitulă jurnală cu stăpănulă seă. Cu tóte că dupe noi, facăse D. Boerescu câtă îi va plăcea sacsonă. Sacsonize totă némulă romănescă... Noi vom fice a fost moșii și strămoșii noștrii.

Domnul Boerescu a mai insultat o dată ne pedepsit o parte din națiunea romănă, seculă acela care nu putea nici se se apere nici nu'lă putău chema se-și dea seama, *pe femeă*, cândă a dăsu la banchețulă de la Neu-Wid că femeile romăne aă trebuință de morabilitate! De ce acumă se n'o insulte în blocă!

Ș'apoi acăsta place unoră persone ca D-nulă Beist și Contesa nu sciu care, a căria mână se dăce că s'a promis D-lui Boerescu!

* * *

„In Portugalia, — ne spune *Informațiunile Bucurcsene* de la 18 Decembre — lucrurile aă ajunsă departe. Se împartă proclamațiuni republicane. A apărută și ună nouă dăiară *Lonterne* care atacă mai înverșunată familia regală, de câtă celă din Paris ală lui Rochfort. Un colporteură aruncă și întrăsura regelui, la eșiră din teatru, ună esemplară, cu observațiunea „*Gratis*.” O contesă, care era lângă rege, a ruptă esemplarulă, dar colporteurulă a aruncată altulă!“

Pentru ce a publicată *Informațiunile* acăstă scire? N'a vedută că aci se vorbește de *Republică* și de *rege* care este inviolabile, și că îndată jurnalele guvernamentale,

cu dreptă cuvântă, îi va striga că atacă *Dinastia* și pe *Domnitoră*! Regii și Domni suntă solidari. Dovadă că în congresulă *liberiloră cugetătoră* din Neapoli în dată ce s'a vorbită de Imperatulă franceșiloră Congresulă s'a închisă....

* * *

Jurnalele streine ne aducă scirea că trupele imperiale austriace din Dalmația suntă într'o stare prea nemulțămătoare. Considerândă numai raporturile oficiale, aflămă că în spitalele din Buda, Ragusa, Spalato, Zara și **Cataro** numărulă bolnaviloră se urcă la 811 oficeri și soldați, dintre care 672 suferă de **Catară**.

Mulți aă se suferă de acăstă bolă, dacă Austria va urma totă pe acăstă cale!

* * *

Ghimpele ară fi curiosă se scia de ce în *Trompeta Carpaților* nu se dăce nici odată *bolnavă*, ci *morbosă*?

Cine pôte se deslege acăstă problemă, se o adreseze la redacțiunea aceste foi.

RECEPȚIUNEA PROFESSORULUI FINUS ÎN FACULTATEA DE MEDICINĂ

(Ceremonia se petrece în localulă Academii)

(Uă sală mare — Pe pereți bite și clystire încrușate în formă de armatură. — În față trei tablouri reprezentând: în mijloc pe *Popa-Tache*, în lătură marele *Braama-Gogălniceanu* și Rabinul de la Ștefănesci. — În dreapta grupați: *Popa-Tache* în santele odojdi cu bită 'n mână, *P. Grădișteanu* ține cădelnița, *Țicu Hamalu*, *Giambașu* ținu de codelle șitelor. — În stînga grupați: *Turnidi*, loc țitor de Diacon, înbracat în mare gală: clystiră în mână dreaptă, forfecă în stînga, fes în cap, cipică noă în picere, boccea pe umeri. *Cap-sec*, *Polyzoon*, *Alexe* omul lui D-șeu, acăși ținută. *Obede-n'are* ține în mână galosii lui *Turnidi*.)

Turnidi, loc țitor de Diacon. Domnilor, știți că mult regretabilă întru fericire Cretin-escu dănduși obstescul sfirsit de la Minister, n'a voit să ne lasse în prada dușmanului, ci ca un adevărat bine făcător ne-a assurat viitorul prin pehlivănia care tutoloră vă este cunoscută. Știți că el, vedându-ne că putiam rămănea pe drumuri, voi a ne pune cite-va proptele, nămind cinei dintre lătrători, ca profesori la Facultatea numai cu numele, ear cit pentru realitatea de profesori știți că 'i a trimis *ad calendas grecas*. Acăști perturbatori însă, înțeleseră farsa, numai unul dintre ei, demn strenopot al lui Abraham, cređu că intră în pământul făgăduinței. Să'lu lăssam să intre în Raiu ș'apoi Eva își va face datoria (arătînd către *Obede-n'are*),

(Ușile se deschid. Finus intră în caftan lung, cearșaf pe umeri, ermuc în cap; uă pereche de perecini îi ornesă timpule)

Finus A ghitas morgen,

Popa-Tache Pt! pei nalucă, da ce e dihania aea frățiore!

părea că slugile pună mai multă silință se mă servăscă și mă respectă mai multă. 'Mi aducă aminte chiar că *Lucșița*, fata dia casă, 'mi a dăsu: — Dămnă scia că D. Coriolan coașerulă a venită? — Dămnă!... Escelenta fată... nu amă pututu-o uita!

Măritișulă *Linei*, amica mea de pensionă, cu *Andrei*, și acelu *Iscia dănșuesce* mă urmăreău neconținut... Mă îmbrăcași și frizerulă intră. Mă numi și elă „*Dămnă*” și mă peptănă așa de bine în câtă imi aducă aminte că amă dăsu:

— Uite ce începe bine! Acăstă pieptenătură este ună semnă bună.

Oprii de *Lucșița* de a'mi stringe corsetulă mai multă ca altă dată... Sciamă prea bine că albulă îngrășe și că *Lucșița* avea dreptate; dar 'mi era frică ca acăsta se nu imi sue sângele în cap. 'Mi a fostă urite în totă-dăuna mireșele cari aă aerulă d'a eși de la masă. Emoțiunile religiöse trebuie se fiă prea profunde, ca să se traducă altă-felă de câtă prin palore. E ridicolă se roșescă întrăstă-felă de circunstanțe!

Cândă fui gătită cu deseversire, trecui în salonă se amă mai multă spațiu ca se'mi plimbă puțină rochia... Tata cu *Gheorghe* erau aci și vorbău cu animațiă:

— Trăsarile aă venită?

— Da, se înțelege!

— Dar inelulă de logodnă ilă ai?

— Se înțelege că ilă amă!

— Ah!... Dămnă... unde-mi este biletulă de botez? A! a! forțe bine... l'amă lăsată în trăsura, etc., etc...

Ei dăceău acăste cuvinte repede și gesticulândă ca ómenii cei mai ocupați din lume. Cândă *Gheorghe* mă vedă, mă salută suridendă, și, pe cândă femeile strinse pe lângă mine imi aranjău rochia, pe cândă

Obede-n'are. Așa e obiceiă prea sfinte părinte. Trebuie să fim cosmopoliti. Biserica Domnului....

Ministru... e deschisă pentru toți care se umilesc. *Turnidi*, loc țitor de Diacon. D-le Finus, Exelențiă sa Cretin-escu simțind lipsa clasei de mijloc în Romania, a voit să facă un început cu D-ta. Pe de altă parte având în vedere recomandăția Alianței Israelite din Paris, s'a milostivit a ve numi profesore la Facultatea de Medicină pentru limbile semitice. Rămăe a depune jurămintul.

Finus. Tare bine (deschide uă carte) Burihatu Adănoși loihe melahoi.....

Popa-Tache Ce Borborossești, D-le, rumănește, rumănește, că ești creștin.

Finus. Fărvaș! eu nu sint goes, eu sint rumun de rit israelit. Eu dăce cum asta cherț dăce! Eh vilis nișt.

Popa-Tache. Ce farfus, nu știu eu — Baeti! Niță. Țicule! Ia răcoriți pe jupunu cu puțină apă, să învețe creștinește

Finus. Talharoi, Talharoi, ai vai mir.

Obede-n'are. Linișteștite omule, nu țî face nimic. La noi botesu nu e ca la D-văstră; nu perđi nimic. Puțină apă pe cap, reacțiă se face și esse și ce ai din corp. Ce dracu nu știt atita Physiologie?

(*Obede-n'are*, nașu il ea în brațe. — Poly-zoon cu un clystiră tóră apă pe cap. — *Cap-sec* îi tae peciuni)

Popa-Toche. Nașu, Nașu, cum îi punem numele.

Obede-n'aru. Numele meu, Numele meă, Mahael în evreește, Michel în franzozește, Michel în tóte limbele.

Popa-Tache. Michel să te numești, și lui nașetău să'î seamenă.

Finus (a parte) Fereaschi Domneđu.

Popa-Tache. Te lepeđi de Alivad.

Finus. Asta am făcut de mult. Eu numai m'am prefacut că sint cu el.

Popa-Tache. Și de comitetul medicilor.

Finus. Nu ști n'am vedut, dăchi și deă, n'am avut nici în clichii cu ei. Am fost numai la ușa lor s'aud ce ei vorbese.

Popa-Tache. Și de roși.

Finus. Am fost numai cu trup cu ei, n'am fost și nu sint cu suflet. Dacă 'mi dați inche un funcție eu mă lapăd și cu trupă.

Popa-Tache. Te împreună cu Braama.

Finus. Ma împreună și cu tóte.... slugile lui.

Popa-Tache. Dămnă Dumneđuul lui Iacob și al lui Israel, primește oaea rătăcită în turma gavenului. Că a ta este împărăția, a mea, a lui Braama în veci veci lor.

Turnidi loc țitor de Diacon... Amin... Ossi is Hriston evaptisasti, is Hriston che anedesaste endimissoste. Aleluiaaa.....

(Dupe acăstă sfintă ciremonie, Finus sărută crucea și scuipă în napoi. I se dă bită în mână dreaptă, clystir în cea stângă. Depune jurămintul)

Popa-Tache. Di jupine, adică Domnule: Jur pe acăstă sfintă bită.

Finus. Jur pe acăstă sfintă bită.

friserulă imi prindea pèrulă și betela, elă imi dăce cu o voce răgușită:

— Totă dăuna estă frumósă, scumpa mea; dar acumă estă strălucitóre!

Nu mă gândemă nici de cum la ceia ce dăcea, și răspunsei machinalicește:

— Găsești?... Nu așa lungă betelă Domnule *Coriolan*... Se nu uși funda de la corsagiă *Lucșița*...

Cândă trebuie se ai ochii în tóte părțile, nu ai tótă prezența de spirită. Cu tóte, acăstea dupe vocea cea răgușită a lui *Gheorghe*, fără să mă uita la elă, mă facă se cređu că are guturai. De sigură își tăiașe pèrulă prea seurtă. Uitându-mă la elă, fusei convinsă că nu m'am înșelată!

— Dar ai guturai, bunulă meă amică, îi dăce tata.

— Nu imi mai spune, dăce elă înțetă!

Apoi adaose și mai încetă, cu ună surisă cam înurecată:

— Fii așa de bună și dă se-mi dea o a doua babatistă. Mai amă una; dar...

— De ce nu, scumpulă meă, de ce nu.

— Mulțumimă!

Era de sigură o prostiă, dar eram contrariată, și imi aducă aminte că, pe cândă coborămă seara se mergemă la biserică, mă gândemă se nu'lă apuce în biserică vre ună strănutată continuă. Ne urcămă în trăsura și plecămă la biserică. Pe drumă mi se părea că tótă lumea mă privea. Vedemă în tóte părțile grupe de ómeni cari se uita la noi cu curiositate.

Cândă era se mă coboră din trăsura înaintea bisericei săntulă **, vedui pe *Gheorghe* că vine înaintă se-mi dea mână. Intrămă și ne oprimă pe ună postavă roșiă înaintea *Tratopodului*, cum îi dăce preoți, pe care sta evangelia și în jurulă căruia era ó mulțime de făclii aprinse. La trecerea noastră mulțimea care era în biserică, se da la o parte ca se

FOIȚA GHIMPELUI

CUNUNIA RELIGIOASĂ

(Impresiunile Dămnă)

II

A doua dă era dăina cea mare. Tótă nóptea felă de felă de cugetări mă muncea și nu mă lăsa se dormă. Toema despre dăina adormi puțină, și, cândă mă destepai, abia se zărea afară. Deschisei ușiă care dedea în salonă. Rochia mea de mirésă era întinsă pe canapea, betela strinsă alături, pantofi de atlasă albă, coafura și mai multe mărunțuri într'o cutiă albă de chărtă cu ape ca ună *moară antică*. Nimic nu lipsea.

Avemă căldură. Bău ună mare pahară de apă ca se mă răcoresă. Eramă mișcată, îngrijată, fericită, tremurândă. Par'că mă aflămă în dimineța unei bălăii cândă cine-va e sigură că are se căștăge și are se fiă decorată... Nu mă gândemă nici la trecutulă, nici la viitorulă meă... Eramă împrejurată de ideia acăstei țeremonii, cea mai solemnă din tóte; de acăstă jurămintă ce era se faci înaintea lui Dumneđu; dar și de ideia acelei mulțimi în toaletă, venită la biserică se mă vedă.

Dejunărămă forțe de dimineță. Credeți că eu amă putută mânca ceva? Nimic. Ó nerăbdare imi tăiașe tótă pofta de mănăre. Gățulă imi era uscată și simțiamă în totă corpulă fioră asemenea cu acea senzațiune ce simte cine-va cândă îi e sete și astăptă dulceta. Dupe dejună vedui pe tată-meă cerându-și fraculă, cismele cele noui, pantalonii, crevata albă, și halatulă, voia se vedă se nu'i lipsescă ceva.

De și destulă de ocupată cu ideia mea, totă însă puteamă se observă ce se petrecea în casă. Mi se

Popa-Tache. Pe onoarea mea.

Finus. Popa-Tache, mo, rog toți coleg al meu a jurat așa,

Popa-Tache. Toți, toți că e lucru efin, toate jurămintele lor se plătește cu leafa pe uă lună.

Finus. Atunci jur și eu, nu vroiu să ridic prețu, eu sint neghisor cislit.

Popa-Tache. Pe conștiința mea.

Finus. Asta nu poeiu, lucru care n'am, nu pot să dic că am, eu sint vom cislit.

Popa-Tache. Că voui păstra credința lui Niță, Ticu și Giambașu.

Finus. Ca am să păstreț credința lui Niță, Ticu, la Geambaș, ba inchi și la Rabin al nostru.

Popa-Tache. Că voui pădi Constituțiunea țării.

Finus. Popa-Tachi, dacă puneți articol N 6 așa mă tocmese.

Popa-Tache. (și dă bine cuvintarea sa și un pahar să bea).

Finus. Popa-Tachi n'ați pus inaintu praf de chină albă.

Alexe. Bea omule că este sirup de smeurară.

Toți Ura! Ura! (pe Finus îl ridică pe bite) Dignus, Dignus est intrare in nostro stupido corpore.

Sedința în secțiuni

(Obede-n'are, face pe... cavaleru, dă dulceață cu tava--Alexe tornă anghilichie în pahare)

Alexe. Inbite Mache, toate câte mi-ai spus în ședința trecută le-am băgat în cap, și le-am supus creierilor spre mistuire, însă nu prea e practica idea ta, căci lumea a început a se deștepta și ne cunoște ce cumășu suntem. Apoi pe lângă asta mai avem un inemic care crește ca un gigante: doftorași din școlă lui Alivad. De n'ar fi acești șoreci care ne surpă cu inecul, noi am fi trecut de omeni mari inaintea lumii. Erea destul să spu că ai ședut de cece anni la Paris ca să creadă lumea că esti burduf de carte, de și tu știi cum opt ani din de ce n'am făcut alt de cât a respira dulcele aer dupe bulevarde, cum ne îmbătam din amorul ochilor Ernestinei, Desirée, Blanche etc. etc. Cu ce aviditate sorbeamă ambrosia din caffè Cluny, Souflet, Voltaire; cu ce naivitate căscam gura pe la vitrinele pravaliilor și apoi delectantele vilegiaturi de la Joinville, și Asniere... A! freacamă pe timple că mi cade leșin când mă gândesc la atitea fericiri pierdute. Ei bine, totă această viață delectantă ar fi trecut de timp consumat în studii, dacă n'ar fi fostă acești pigmei care să aibă curagiul să viă în față cu noi, omeni cu ighemonicon, să se măsore la stiință, ba încă să ne lasse cu gurile căscate.

Iată unde este reul cel mare. Până acuma, i-am calomniat, i-am tratat de ignorenți, i-am degradat prin cassele private, prin locurile publice, pe la Miniștri, chiar în fața națiunei prin ciomagașul Grădișteanu. Toate acestea vor fi desmin-

țite într'ună și prin meritele lor, căci ei nu fac ca noi șgomot mare, ei se ocupă, citesc, serie, observă prin spitale, și când nu te gindești îți esse inainte cu capul Medusei să te apuce la concurs. O! dacă toți acești pigmei n'au un singur cap ca să l' rețes de uă dată.

Obede-n'are. Scumpul meu Ghiță, nu este asta care mă preocupă, este un verme care mă råde, care imi seacă maduva din osse, care mă tortură. Dacă fac atitea stravaganțe, este ca să trăese, auzi tu ca să trăese.

Se dice, dar nu iaș responsabilatea, că dupe atitea ani de studiu ai învățat uă singură maladie: Phtysia. Tu nu știi dar la ce torturi Tantalice este espussă victima. În momentele mele lucide, voui să mi gasseseu refugiu, imi creeț ilusii la un viitor ferice, că voui avea alături cu mine un companion cu care să sorb din cupa fericirii numai trei zile și apoi să mor. Ei bine, și această fericire, care se acordă celui din urmă om, mi s'a refusat. Am căutat'o pre-tutindene, am intins cercările mele pină și la Brăila, ei bine, ca unui parias, mi s'a dis: fugi, depărtează-te, infectesi locul. Reintru în cugetarea mea, nu gasseseu nici uă consolatie, nici uă schintee de speranța, uă negură mi intunecă vederea, mintea mi se turbură, bătăile inimei imi sparg peptul, atunci mă abandones la toate stravaganțele. Nu mă blama, amice, plângem, plingem (isbucnește în hohote)

Toți. Ce e? ce e? săriți!

Cap-sec (deșteptându-se) Ba Turcu să platească.

Turnidi, lociutoru de diaconi. D-lor! Lăsați femeilor istericalele. Strămoși nostri: Leonida, Miltiade, Epaminondas, își rideau de morțe când o vedeau în față. Le-ar fi rușine astor sacre umbre să vadă pe strănepotul lor Ghioghiades cum se tăvăleşte în molicine. La arme! inemicul se apropie, să arătăm că tot mai curge în vinele nostre sângele lui Avram, Cecope și Ruric.

Toți. Ura! Ura! (Pe Turnidi îl scot pe sus în curtea Academii în totă uniformă). La Pantheon, la Pantheon, pentru vecie.

CORESPONDINȚA PROVINCIALĂ

De la Tecuci

Aci, printr'o sub-scriptiune spontanee și voluntară, s'adunase nisece bani spre a se cumpăra Dómnei o diademă. Bani s'au depusă la Primăria. Acum aflu că ei au dispărut din locul depunerii în sumă de 250 Napoleon.

Faptul este pozitiv și se afirmă.

P***

Se vede că corespondintele nostru nu scia că Primăria noastră a stabilit principiul că *«banii trebuie să stea în pozunare, eră nu în casele Comunale.»* (Nota redacțiunei).

formă cu timpul, pôte le-aș fi înțeles; dar precum suntă ađi în cărțile vechi, nu cređ că le înțelege de câtă preoții; cu toate astea când preotul a ajuns la un loc unde vorbea eră de datoriile noastre, înțeleși pe deplin. Elă dicea:

«Mueri, plecați-vă bărbaților vostri, pentru că bărbatul este capul muerii, precum Christos capul bisericii.»

Curios lucru!... La oficerul Stărei Civile, datorii și supunerii!... La Biserica, datorii și supunerii!... Acasă, datorii și supunerii!... Ce bine facă acele femei cari ceră emanciparea femeilor!... Ară putea și ele se voteze, se se alegă deputați și se schimbe aceste legi despotice făcute de bărbați contra femeilor!

Uitați se spu că inainte de a vorbi de aceste datorii, preotul ceru nisece cununii. Făcu cu ele semnul crucei și dise de trei ori: *«Cunună-se robul lui Dumnezeu Gheorghe cu raba lui Dumnezeu Maria, și vice versa, apoi le puse în capul meu și ală lui Gheorghe. Eră pe urmă, dupe ce ne vorbi de acele datorii, aduse un pahar cu vin și un pișcot și dete eră înteu lui Gheorghe se guste de trei ori și apoi mie. Drept se spu atunci m'am supărată! Preotul era nepoliticos. .... și Dumnezeu se mă erte! când se apropie de mine imi mirosi a vin. .... se vede că d'aceia era așa nepoliticos! Totă lumea scia, și chiar un copil, că în totă deuna și în toate locurile femeile se servescă mai înteu! Imi sta pe buze se-i o diță; dar elă nu mi dete pas; căci luândă cadelița începu să cadelițe și se cânte: «Isaia dăntuesce.» Eră noi ne luarămu de mână și începărămu se ne învertimă împrejurul Tratatodului!*

Mă vedusem și alte cununii, dar nici odată nu vedusem un bărbat mă ridicol ca pe Gheorghe cu cununia în cap umblând prin biserică! Se vede că la alte cununii priveșem numai la mirese; căci noi femeile, când ne ducem la vre o țeremonia, nu ne

De la Ploesc

Unui director de Ministeriu i s'a aplicat o corecțiune de maice de la Tigănesci, în consideratiua unor neînțelegeri asupra destituirii unei Starice.

De voiți se sciți pe acestu director, n'aveți de câtă se cercetați care dintre directori este mai desceptă și mai învitată. N***

Nu lă cunoșcemă dupe calitățile cu care îl împodobiți! (Nota redacțiunii).

CE LA ȚARĂ? DAR ÎN ORAȘU?

„De la Cuca la Macai

„Suntă numai băta;

„De la Macai pên'la Cuca

„Domnesce măciuca....

Horă mare și voișă

Horă mândră și frumoșă

Se întinde 'n Bucuresci

Susă în curțile domnesci!

„Vai! batuti și jefuiti

„Nu ne ocrotiti?

„Pe cei morți nevinovați

„Nu'i mai îngropați?

Ciorile nu potă se tacă,

Ci strigare 'n stolă să facă

Peste strânguri, țepi, sburându:

Adu'i dómne mai curéndu.

„Biru'i greú, podvéda rea,

„Sărăcutu de maica mea!

„Birú, gârbacele, beilicu,

„N'a remasă nimicú.

Și totú cată baba cată,

Se totú uită ne'ncetată

Cândú la Camera bălțată,

Cândú la sfântul de Senatu.

„De la Cuca 'n Macaiuși

„Numai bătauși,

„Din Macai péné'n Cucesci

„Și omoruri de voesci...

„Chiú, chiú, chiú și ha ha ha!

Trăiescă sfinția sa!

Cătú îi șade de frumosú

Cu toiagú de abanosú!

(Popa Tache)

trecem, și totú de o dată se îndesa se mă vedă. Fumul smirnei și tămăiei se înălța către cer cu profusiune. Nu sci pentru ce în acele momente imi veni în minte un vechiu tablou, aflat în cabinetul tată meu, care reprezenta *„Intrarea Impăratului Alexandru în Babilonia.* Impăratul este în tablou pe un elefant strălucitor de pietre scumpe. Trebuie se cunoșcă cine-va acestu tablou. Ș'apoi Alexandru era un păgân care avea se și reproșeze multe erime, pe când eu eram curată... O! eramă sigură de acesta. De nu ară fi fostă astú-felú, nu aș fi putut se mă bucură atata! Și pe urmă mă spovedisem și mă grișem în ajun... Eram curată! Dumnezeu o scia și sântii angeri printre bolta scântetóre, plini de bună vointă, mă privéu vorbindú inecetú.

Preotul aprinse lumânările și le dete în mâna nunilor. Apoi începu se *Fericescă* pe totă lumea:

„Fericiti cei cari umblă etc... cari facú etc... cari dregú, etc. etc...”

Numai fericiri și măriri! Dupe accia începu se se róge pentru *pace*, pentru *biserică*, pentru *Arhiepiscopi*, *preoți* și *diaconi*. Numai *paraclicerulú* lipsea. Mă miraú ce are a face această turmă de bărbi cu cununia noastră! Nu era întrerupt de câtă de un glas răgușit și nasal al unu cântăretú din strană.

Preotul urma cu cititul pe o carte cu sorțele roșii și cu cruce poleită pe ea. Nu înțelegem din cele cetite nimicú. Auzemă numai din cândú în cândú:

„Creșteți și ve îmulfiti, și stăpiniți, pământul.”

„Costa strămoșului Adamú.”

„Impreună-i pe ei.”

„Avram, Isak, Iakov”

„Reveka, Rahila, Asinetha”

„Efrem, Manasie, Elisabet.”

„Cana Galileei.”

„Roda pântecilorú, princi bunú.”

Toate astea, la locul lor și într'o limbă mai con-

uităm de câtă la coafura și îmbrăcăminte celorlalte femei.

Dupe ce se termină și ocolul cu *„Isaia dăntuesce,* și ne luă cununile din cap, mai auzi pe preotú încă câte-va cuvinte cu care termină țeremonia. Dise eră înteu lui Gheorghe, ce sta dreptú, tēpānū, cu nările umflate și care semăna a fi iritatú, și apoi mie:

„Și tu Mirésă mărită se fi ca Sara, și se te veselesci ca Reveka, și să te îmulfesci ca Rahila, veselindute cu bărbatul teú, păzindú hotarele legii, că așa bine a voitú Dumnezeu.”

Eramă măritată, pe câtă se vede, și religiosú!

Mă uitaí la Mumă-mea și ea începuse se plingă. Me uitaí la Gheorghe și la situațiunea noastră, și, acum dupe ce ne luară din cap acele pirosirii, cum le dice unchiul meu; dupe ce ne plecărăm amândou ochii în jos, unul inaintea celui laltú, mi se păru că semănamă cu soții divini din tabloul lui Rafael. Cu toate acestea, oră câte incoveniente are această țeremonia religioșă, totú mi se păru măi serioșă, măi demnă de câtă aceia de la Oficiarul Stărei civile din ajun. Comparind cine-va *valcutul de treșú* cu preotul chiar mirosind a vin, fracul cu odajdiile... fumul de tutun din camera oficiale cu fumul de tāmăe... potretul suveranului dupe acestu pământú cu portretele suveranului și fiului seú din cerú, îndată vede câtă de mare este de osebirea! La un loc lumea, la altul cerul; la un loc proza grosieră, la altul posesia cerescă.

Gheorghe, căruia i am spus măi pe urmă această impresiune a mea, mi a disú:

— Dar, scumpa mea, cununia la oficerul stărei civile se face gratis pe cândú la biserică....

Famú pusă mâna la gură ca se lú oprescu d'a isprăvi. Mi se părea că are se spu vr'o nelegiure!

Gratis.... Gratis. Uite ce găsescu inconvenabilú!

(Va urma Noptea de Nuntă)

CINISMULŪ.

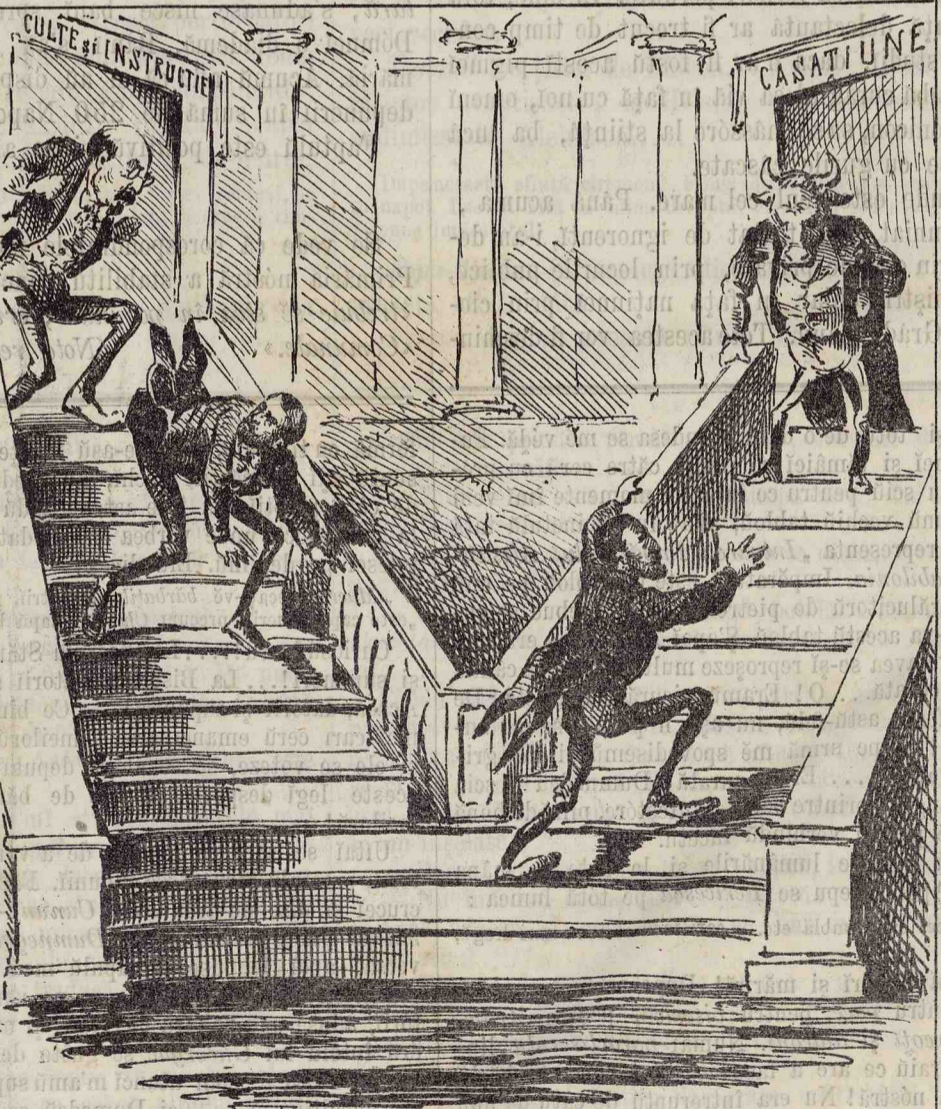
Diogen, ciniculu filosofu anticu, căuta unu omu onestu șiua namiada mare, cu unu felinaru aprinsu.

Ciniculu modernu caută femei noptea, cu două felinare stinsă in mână, cari lucescu adî mai multu ca lumina antică.

Cându trei se certu între ei, drce tabula, alu patruea castigă.

Cogalnicianu. Dute, că n'ar fostu capabilu nici măcaru se resisti.
Boerescu. Vino, căci ai merifatu de la Banda Electorale.